

Färgrik fest på Nyköpingshus MED NYTT PUBLIKREKORD

Rubrik

Pag.

Vi skulle knappast tro att någon i den stora skaran midsommarfirare vid Nyköpingshus behövde ångra besöket i år. Om attraktionerna måste sägas att de i högsta grad vann publikens bevägenhet — ingenting klickade utan allt gick med en fart och precision, som ger landsantikvarie Ivar Schnell, museiintendent Carl-Gustaf Blomberg och övriga för festen ansvariga ett vackert betyg. Vid insläppen flöt det in gott om entréslantar. På midsommarafton räknades c:a 7.200 betalande in och siffran för midsommardagen låg något över 4.000. Det betyder att fjolårets publik-siffra överträffades med ungefär tusentalet.

Att ta de olika begivenheterna i närmare skärskådande skulle givetvis föra för långt. Men äras den som äras bör; årets fest vid Nyköpingshus innebar ett stort och övertygande genombrott för Nyköpingsortens ryttarförening, och de vackra hästarna och de ungdomligt smidiga ryttarna får räkna med att "nöta" gräset på slottsvallarna flera år efter detta. I ett tal på midsommardagen tackade landsantikvarie Schnell truppen med ryttmästare J. von Pesthy i spetsen för all ögonfägnad, som båda dagarna drog ned brakande applåder. Ryttmästaren själv fick en välförtjänt minnesgåva i form av "Nyköpingshus-ängeln", och pojkarna och flickorna i voltigenumren tackade och ugade för manschettknappar resp. broscher.

Kring den högresta och välklädda midsommarstången i moderna dansbanans närhet gick folk och hade det trivsamt båda dagarna i det granna — på midsommarkvällen dock något kyliga — vädret. Nyköpings folkdanslag och spelmansgille gav festen en uppskattad touch av gamla dagars midsommarfirande, och roligt är att se hur tonåringar, som annars helst vaggas fram i foxtrot, på stora dansbanan livligt tar del av oxdansen och andra genuina folkdanser.

Nere vid den synnerligen livligt frekventerade Tovastugan fann man som vanligt åtskilligt smält och gott. De som inte tycker att det varit någon riktig midsommar om de inte fått svänga om i en äktsvensk vais — och de är ju många — fann således "gamla banan" där. Den utnyttjades också till en finfin uppvisning av barndanslaget på midsommardagen.

Spelemannen Arvid Karlsson flankeras av de dansanta flickorna Birgitta Ohlander (t.h.) och Elisabeth Vignell vid midsommarfesten på Nyköpingshus.

Sanningen att säga blir alla som möter upp vid Nyköpingshus i midsommartid alldeles för bortskämda med trevliga anordningar. I år var det ovanligt många som kom från andra landskap — det kunde nogsnat utläsas vid bilparkeringarna på midsommardagen — och de är smått överväldigade av allt som de får beskåda för den blgsamma entréslanten.

Festspelet inne på borggården hette denna gång "Brandenburgarens ring", och de minnesgoda erinrar sig den dramatiska handlingen från 1951 års spel. Här fanns alltså den kulturella tyngdpunkten i programmet representerad. Rollistan upptog 22 personer, och egentligen är det fantastiskt att man nu i 18 år kunnat ge dessa festspelet utan avbrott.

Aktörerna ställer sig varje år glatt och villigt till förfogande. Rekordet står Anton Carlsson med. Han har varit med 17 gånger och spelade nu en demonisk främling, medan de båda dominerande gestalterna — kungabroderarna Magnus och Valdemar — förkroppsligades av Lennart Hamnlund och Ivar Schnell. De fyra föreställningarna besöktes av drygt 2.000 personer eller ungefär så många som det går att bereda plats för innanför borggårdsmurarna.

Bland nymodigheterna i år var en munter fotbollsmatch mellan ett lag flickor i stadens ryttarförening och mer eller mindre välkända "gubbar". Resultatet blev 2-1-seger för ryttartöserna. Som belöning får de inom kort en flygtripp genom ANA-flygsfödsorg.